

РЕШЕНИЕ

№ 3921

гр. София, 15.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2949** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба Р. Г. М. срещу решение № 20044239 от 16.02.2021 г., постановено по НАХД № 379/2019 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 18-4332-023496/27.11.2018 г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел "Пътна полиция" (ОПП). Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Излагат се съображения, че в АУАН и в наказателното постановление липсва пълно и точно описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено, с което е нарушено правото му на защита. Оспорва се установеността на извършеното нарушение по безспорен начин. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи, Отдел "Пътна полиция" не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо..

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 18-4332-023496/27.11.2018 г. издадено от началник група към СДВР, Отдел "Пътна полиция", с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Р. Г. М. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 750 лв. и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил, че на 15.08.2018 г., в 13:18 часа, Р. Г. М. е управлявал собствения си лек автомобил марка "Тойота Корола", с ДК [рег.номер на МПС] , по [улица]от [улица]към [улица]в [населено място], като се е движил със скорост 108 км/ч. (с приспаднал толеранс от 3% от 111 км/ч), при ограничение за населено място от 50 км/ч. Нарушението е заснето с АТОС, TFR1-М радар №575, записващ дата, час, скорост, място и рег.номер в снимка към клип № 4007. На 12.10.2018г. М. е попълнил декларация, в която е посочил, че на посочената дата автомобилът е управляван лично от него. На същата дата е съставен АУАН № 620736, връчен на касатора и подписан от него без възражения. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното наказателното постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните, правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП гласи, че при избиране скоростта на движение, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава 50 km/h при движение в населено място, а ал. 2 предписва, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай по делото е установено, че ограничението на скоростта е било 50 км/ч за населено място, каквато безспорно е отсечката на [улица]от [улица]към [улица]в [населено място], посочена като място на

извършване на нарушението.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно приложимата норма на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал.3 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят са се подписали под съдържащите се в АУАН констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушенията. Към момента на съставяне на АУАН, посоченият като нарушител Р. М. е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която е декларирал, че на посоченото място, дата и час той е управлявал заснетото с техническо средство моторно превозно средство. Предявена му е снимката снета от клип №4007 от 15.08.2018 г. Доказателства, които да опровергават съдържащите се в АУАН фактически констатации не са представени. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

В обжалваното съдебно решение първоинстанционният съд е изложил изчерпателни мотиви за липса на процесуални нарушения при съставянето на АУАН и на наказателното постановление, които да са от категорията на съществените и които да са ограничили правото на защита на наказаното лице. В тази връзка следва да се посочи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните, в която и да е фаза на процеса. Т.е. за да е съществено, процесуалното нарушение следва да засяга с особена интензивност процесуалните права на санкционираното лице и да го лишава от възможността да се ползва в пълен обем от същите във всяка фаза на административнонаказателното производство. В случая, съдът намира, че лицето е било напълно наясно с административнонаказателното обвинение и с това какви доказателства и кога да ги представи, съответно да поиска събирането на такива. Касаторът не е бил ограничен в процесуалните си права поради неразбиране, неяснота или друга процесуална пречка, обусловена от поведение на актосъставителя или административно наказващия орган.

Неоснователни са и възраженията на касатора, че описанието на извършеното нарушение е лаконично, а обстоятелствата, при които е извършено не са посочени. Фактичeskото описание на нарушението в АУАН и наказателното постановление отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като в тях ясно и точно е посочено, както дата, така и мястото и обстоятелствата по извършване на нарушението. Тази фактическа конкретизация с оглед вида на нарушенията отговаря на изискуемата се от закона, по идентичен начин се съдържа в АУАН, съгласно чл. 42, т. 4 от ЗАНН и в наказателното постановление, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, без несъответствия помежду им.

Установеното нарушение разкрива типичната степен на обществена опасност на нарушения от същия вид, поради което не се касае за маловажен случай на

административни нарушения по чл. 28 от ЗАНН. Обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път има значение при индивидуализация на наказанието, а не при преценката по чл. 28 от ЗАНН.

Административното наказание е наложено на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. Визираната норма определя административно наказание глоба в размер на 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство при превишаване на скоростта над 50 km/h, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. Санкцията е с фиксиран размер, поради което не подлежи на редуциране.

По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед на това и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XIX -ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20044239 от 16.02.2021 г., постановено по НАХД № 379/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.